

Олександр МОНАСТІРСЬКИЙ

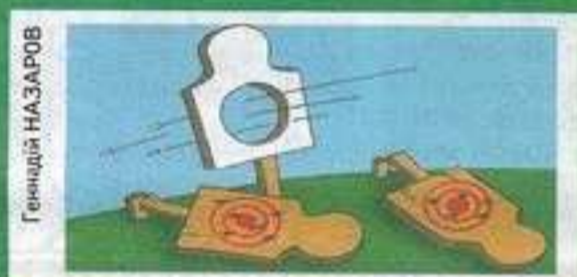
Олександр КОСТЕНКО

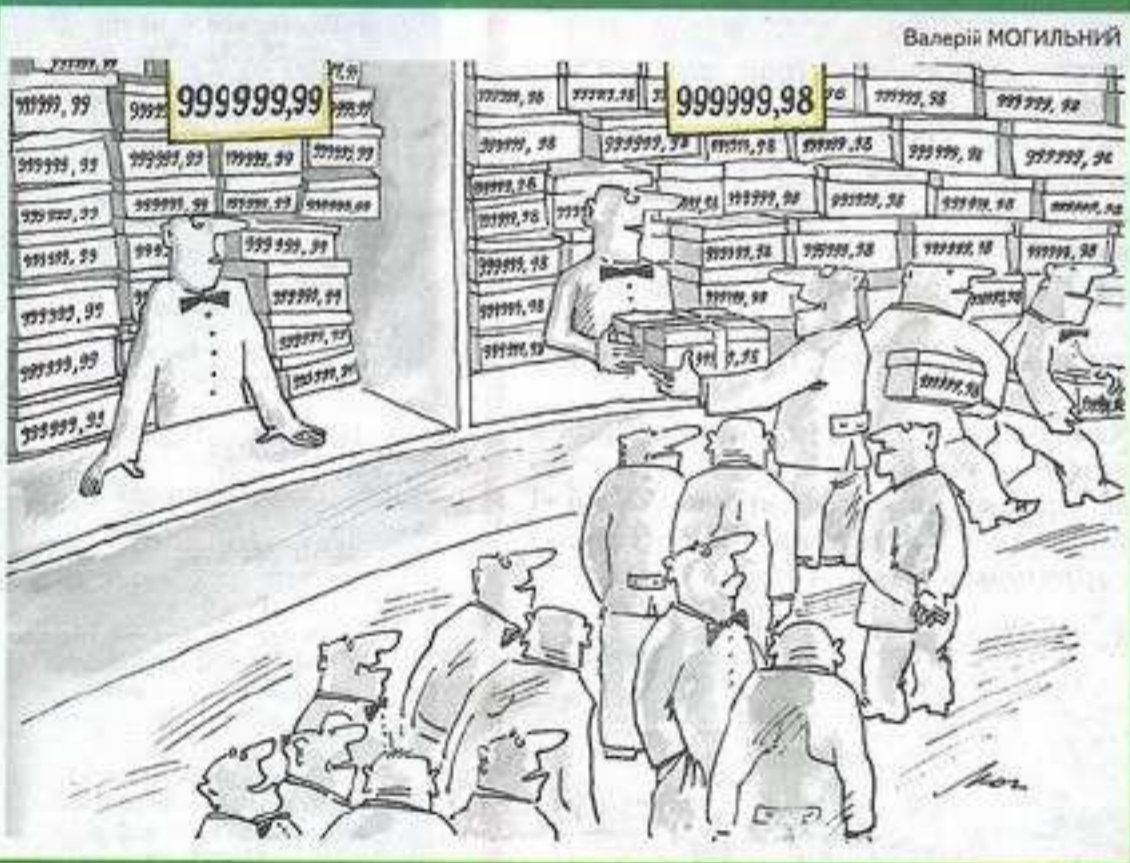
Василь ФІЛЬОРКО

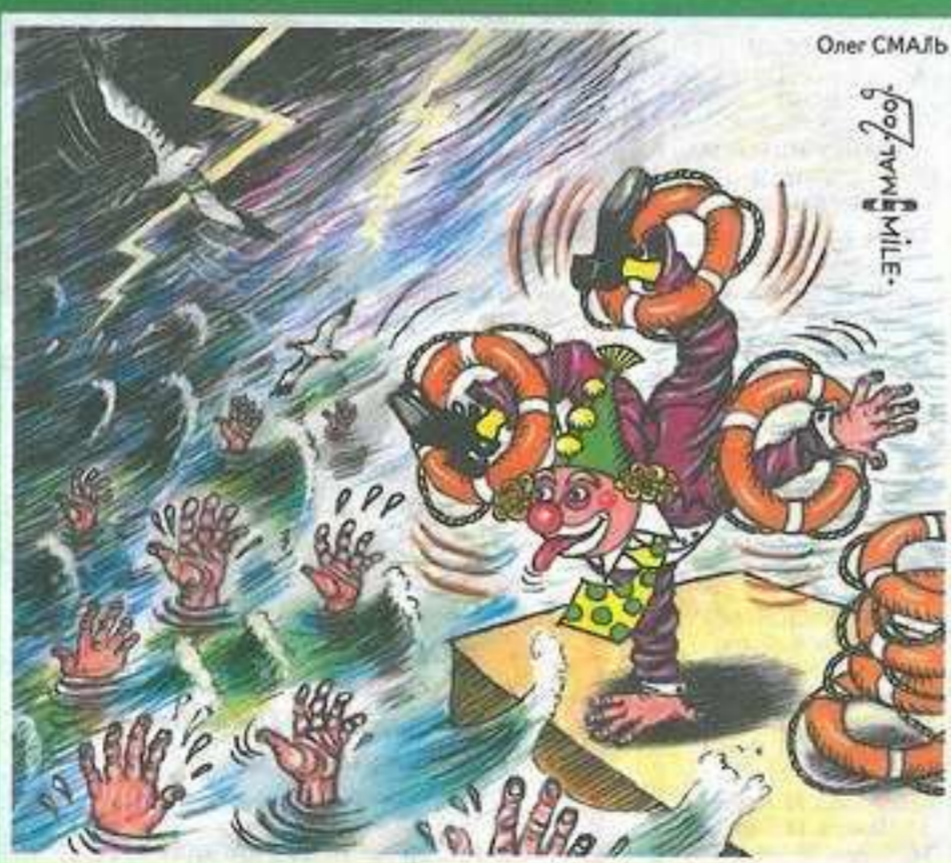
Геннадій НАЗАРОВ

Анатолій ГАЙНО

Валерій МОГИЛЬНИЙ

Олег СМАЛЬ

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
 ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
 ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
 ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.
БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!

п е р е ц ь

Олександр КОЖАН

О.К.

КОРОТКО КАЖУЧИ

- ◆ Чому з розумною людиною приємно бесідувати, а важко працювати?
- ◆ Якщо жінка і не дивиться на чоловіка, то вона й так бачить його наскрізь.
- ◆ Начальників треба поважати хоча б за те, що вони не претендують на місце своїх підлеглих.

Іван ТОКАРЧУК.

Олександр МОНАСТІРСЬКИЙ

ДЕ ВЗЯТЬ КНИЖКУ

Середній тираж української книжки – 1300 примірників. Через мізерні накладки і високі ціни вітчизняні новинки книжкової продукції стали майже недоступними для масового читача. Могли б тут допомогти бібліотеки. Та, як зауважує президент Української Асоціації видавців і книгорозповсюджувачів Олександр Афонін, бібліотекам вже три роки з центрального бюджету не виділяють грошей на поповнення фондів. Цей обов'язок покладено

на плечі місцевих органів влади, які часто просто не в змозі виділити кошти на книжки.

ОН У ЄВРОПІ

Кажуть, що ми йдемо до Європи. Хоча кожному, хто хоч трохи знає географію, відомо, що ми в ній і так знаходимося. Про оте «йдемо» нам нагадують здебільшого, коли підвищують ціни. Тоді повторюють: «Он у Європі, он у Європі... Рівняємося на них...» Ну що тут додати? У нас учитель, якщо вірити статистиці,

Вислухавши скарги пацієнта, психотерапевт зітхнула:
 — Іване Петровичу! Ви знаходитеся в стані глибокої депресії. Щоб вийти із неї треба освоїти позитивне мислення.
 — Гадаєте, зумію?
 — Звичайно. Будемо і знаходити позитив. Ясно?
 — Та нібито.
 — Зараз перевіримо. Як життя?
 — Сьогодні я вударі! Йшов до вас, спіткнувся, ударився головою об дерево...
 — Молодець! Умудрился знайти по-

ПОЗИТИВНЕ МИСЛЕННЯ

ГУМОРЕСКА

брати приклад із американця. На запитання: «Як життя?» вони усміхаються і відповідають: «Все о'кей!» Навіть у тому випадку, коли все дуже погано. Ви зрозуміли?
 — Так.
 — Тоді починаємо тренінг. Я запитую, ви відповідаєте. Як життя?
 — Та хіба це життя!!!
 — Я ж вам пояснювала: ви повинні...
 — Звичайно! Повинен віддати борг банкам, повинен щодня слухати теревені тещі, повинен влаштувати у вуз дочку...
 — Починаю спочатку! Іване Петровичу, як життя? Ну?!
 — О'кей! У понеділок вигнали з роботи, у вівторок од мене пішла дружина. Не сплю ночами, думаю...
 — У будь-якій ситуації треба шукати зитив. Могли б мати струс мозку. А де посмішка?
 — Я вже п'ять років не усміхаюся.
 — Я вас навчаю. Уявіть собі сир і складіть губи так, ніби вимовляєте це слово англійською: чі-і-із. Уявили?
 — Так.
 — Тоді чому плачете?
 — У мене нема сиру. В холодильнику лише з десяток цибулин...
 — Гаразд. Доведеться вчити на власному прикладі. Тепер ви запитуйте, а я відповідаю.
 — Лікарю, як життя? Ну що там у вас сталося?
 — Мене... Від мене пішов чоловік...
 — Ну чого ви ридете? Витріть сльози. Так... Добре... А тепер скажіть: чі-і-із.

Віктор ВЕСЕЛОВ.

УВАГА! УВАГА!
Дорогі друзі!
 Наступного року нашому журналу виповнюється 90 років! Це одне із найстаріших видань України. Його читали ваші батьки, діди, прадіди. Хотілося б, щоб ми відсвяткували славний ювілей із найширшим колом наших читачів. Уже розпочалася передплата на «Перець» на 2012 рік. У цей скрутний час ми зробили все, щоб ціна на журнал не підвищувалася ні на копійку. Тож поспішіть на пошту сьогодні.

Передплатна ціна:
 на рік – 65 грн. 64 коп.,
 на 6 місяців – 32 грн. 32 коп.,
 на 3 місяці – 16 грн.

У кіоски «Перець» надходить у обмеженій кількості і коштує там набагато дорожче, ніж за передплатою.

Будьте з «Перцем»!

— Я їм зателефонував, що у Марії снаряди на городі. Хай вони там їй витопчуть...

одержує 2194 грн. на місяць. Це 190 євро. А в Іспанії понад 2000 євро, в Ісландії близько 2500, у Франції майже 3000, в Нідерландах у середньому 3700 євро на місяць. Що ж, мабуть, і справді треба рівнятися на Європу.

НЕ ПІЛЬГИ, А БОРГ

Вересневий «штурм» Верховної Ради афганцями і чорнобильцями ще раз показав, які сирі і «турботливі» закони продукують урядовці і намагаються ухвалювати народні депутати.

Той же законопроект «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень», яким пропонувалося передати в ручне управління Кабміну надання пільг для шістнадцяти категорій населення, зокрема інвалідам, ветеранам війни, афганцям, чорнобильцям, і який призвів до масового збурення і пікетів, парламентарі напередодні збиралися ухвалити у першому читанні і як закон. Хоча слід було подумати: чи пільги це? А може, це борг держави людям, які втратили здоров'я, сумлінно виконуючи рішення владців?

Творчі будні

(Із блокнота журналіста)

СЕКРЕТ УСПІХУ

На нараді в Полтавському будинку преси один із редакторів районних газет поділився досвідом:
 — Я намагаюся приймати на роботу тільки тих журналістів, які мають вдома і жінку, і тещу.
 — Чому?
 — Бо вони ніколи не поспішають додому.

ВИСОКІ ТЕХНОЛОГІЇ

Редакція отримала докладну технічну інструкцію щодо роботи з комп'ютером:
 1. Увімкніть комп'ютер.
 2. Наберіть потрібний текст.
 3. Вимкніть комп'ютер.

ТАЛАНОВИТЕ ВІДКРИТТЯ

Унікальний спосіб заробити мільйон віднайшла журналістка «Трудової слави». Для цього потрібно протягом 416 років працювати кореспондентом і нічого не їсти й не пити.

ДОСЯГНЕННЯ МЕНЕДЖМЕНТУ

Комерційний відділ запропонував технологію продажу газети за різною ціною — для тих, хто вважає себе розумним, і тих, хто вважає себе дурним. Так на ціннику і написали: для дурнів — 1 грн. 35 коп., для розумних — 1 грн. 50 коп. Дивно, але знайшлися все-таки люди, які стали купувати газету за більшою ціною. От дурні!

НЕ МАЄ ПЕРСПЕКТИВИ

Радіо ніколи не буде в змозі замінити газету, тому що ним неможливо бити мух.

Віктор ВУЛАРА.

ст. Диканька на Полтавщині.

ІРОНІЗАК

◆ Із сиром у роті не каркають.

◆ Правду кажучи, краще її не казати.

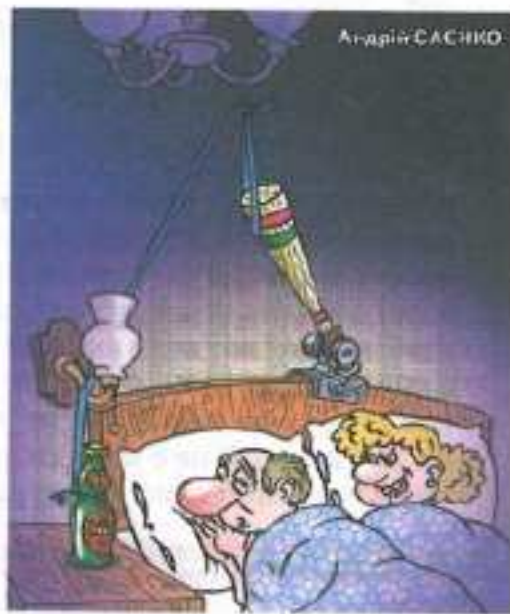
◆ У старості починаєш усе розуміти, але вже пізно...

◆ Якщо погані люди говорять про вас погано, то це вже непогано.

◆ Знав міру, але ніколи не дотримувася.

◆ Примадонна: перша співачка другої свіжості.

◆ Стояв твердо на ногах, але на поганому шляху.

Ворис РЕВЧУН.
м. Кіровоград.

Чи є користь

з-під ковдри дружина. — Вони на балконі висять.

Лідер партії лівих радикалів задумливо попросував на балкон, обнишорив усі кишені. В одній знайшов зіжмаканий папірець із вистражданими мітинговими тезами, але по розпливчатих літерах годі щось було прочитати. С. П. розчаровано повернувся до спальні і знову відчинив шафу.

— А ти хто?
— Я? Я лідер партії поміркованих лібералів Ю. Ш., — затинаючись, пробелькотів підпільний квартирант. (Кожен у цьому добродісі, звісно ж, упізнав би відомого мітингового трибуна Ювенала Шкварчука, але позаяк описувана нами ситуація досить пікантна, то в подальшому по-

люговуватимемося лише ініціалами партійця).

— Упізнаю, упізнаю... То це ти минулого разу патякав на центральному майдані, що наша партія лівих радикалів немінна, рахійна, дихає на ладан і не готова за теперішнього моменту захистити малоімущих?

— Воно...тес...якби... — забелькотіло у шафі.

— Не патякай! — гнівно кинув лідер партії лівих радикалів С. П. — Лише наша партія спроможна повести громаду до світлих вершин. Ваша ж партія поміркованих лібералів — гнила, нікчемна й пустопорожня!

— Наша? — закипів той, що в шафі. — Пуста? Порожня? Хай би ти скрутився! Це казати про партію,

Словничок-жартівливий

ГАМАК — любитель маку.	ГАЗДА — газовик.
ЧИНБАР — хазяїн бару.	ЛИЧИЛЬНИК — лікар.
РОДОВИЩЕ — пологове відділення.	ПОДАТОК — офіціант.
Анатолій ОБРИНЬБА, м. Турна на Полтавщині.	КОДЛО — шифрувальник.
СТОРОЖ — квітник.	ЛИСИНА — хитрість.
	Сергій КОВАЛЬЧУК, м. Київ.

Від політичних партій

лика має світлу програму, вже виводить громаду з тупика і прямує у незагмарене майбутнє...

— Виводить? — передражнив С. П. — До одного місця вона виводить! Лідер поміркованих лібералів Ю. Ш. аж затрусився. Це було видно по його голих колінах. Він прикрив нагогу вихідною сорочкою господаря квартири і навально вибрався з шафи. Дружина лідера С. П., чекаючи прикросців, злякано натягнула ковдру аж на вуха. Проте обом партійців услілися на кушетці поряд із ліжком і гаряче засперечалися про чесноти і можливості своїх партій. Переконати один одного вони так і не спромоглися, і лідер партії лівих радикалів С. П. рішуче заявив:

— Гарздз, зараз же їду на мітинг і

в пух та в прах розбиваю твою пустопорожню партію!

— Хай би ти скрутився! — правив своєї лідер партії поміркованих лібералів Ю. Ш. — Через годину ми також організуємо грандіозний мітинг мас і задамо вам перцю по саму зав'язку!

Лідер партії С. П. сердито грюкнув дверима своєї квартири і заспішив на мітинг.

Лідер партії Ю. Ш. нервово взявся за штани, аби й собі послішити до трибун, але нервовість була такою, що він намислив трохи заспокоїтися і поліз до дружини свого суперника під ковдру.

Ось вам наочний приклад користі від наших рідних партій, яких маємо і на свято, і на будень. Були б С. П. і Ю. Ш. звичайними, рядовими громадянами, і в описуваній ситуації могло б статися чорті-що. А так — партійці погомонили собі щиросердо та й розійшлися, як кажуть у нашій стороні, без скандалю...

Іван КИДРУК.
м. Рівне.

Володимир СОЛОНЬКО

Юрій КОСОБУЛІН

А ДАРМА...

Любить песків Микола, десять їх у нього: три вівчарочки німецькі, два — англійських догг, пара млякх пікенесів, доберман і пайка і якесь мале, вухате, — хвіст, неначе швайка. От сусід Миколі каже: — Ти сьогодні знову про своїх чотирнадцятих починаєш мову? — А про що ще говорити? — Ну, це не проблема: про політиків, наприклад... Актуальна тема. — Ні. Політики для мене гірші, ніж чортяки. — А дарма. Адже між ними є такі собаки!

Микола ПАСІЧНИК, м. Липовець Вінницької області.

Валерій ЧМІРЬОВ

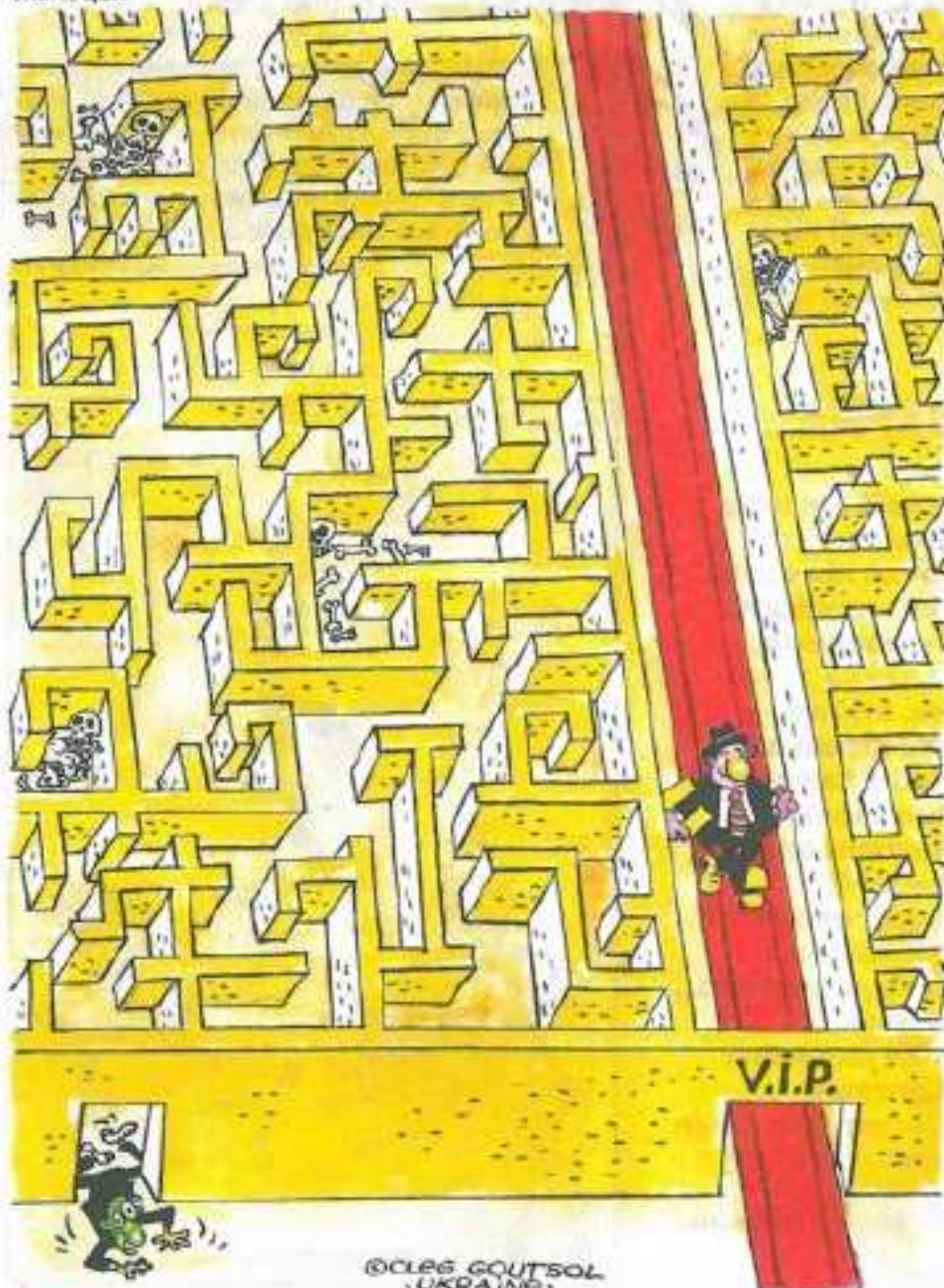

— А дозвіл на будівництво у вас є?

- ЧИНИ**
- ♥ Праця з тавпи зробила людину, алкоголь повернув усе на свої місця.
  - ♥ Дурень працює на дядька, Розумний працює на себе. А мудрий — це дядько.
  - ♥ Літо — як пиво: ніби й багато брали, а воно раз — і закінчилося.
  - ♥ Дресирований ведмідь, який утік із цирку, попався на краді мотоцикла.
  - ♥ Цікаво, скільки треба мати грошей, щоб зрозуміти, що не в грошах щастя.

Зібрав П. СВІТЕНЧЕНКО.

Олег ГУЦЮЛ

© OLEG GUTSYUL
UKRAINE

ФІВАН ФРАНКО

До 155-ліття від дня народження

РЕФЛЕКСІЯ

Важке ярмо твоє, мій рідний краю,
Не легкий твій тягар!
Мов під хрестом, отсе під ним я упадаю,
З батьківської руки твоєї допиваю
Затросний пугар.

Благословлю тебе! Чи ждять тобі ще треба
Поваги й блиску від будущини,
Чи ні, — одного лиш тобі благаю з неба,
Щоб з горя й голоду не бігли геть від тебе
Твої найкращі сини.

Щоб сіячів твоїх їх власне покоління
На глум не брало і на сміх.
Щоб монументом їх не було те каміння,
Яким в відплату за плодюче насіння
Ще при житті обжидувано їх.

ЦЕХМІСТЕР КУПЕР'ЯН

Облягали ляхи місто
Десь в часі Руїни,¹
Штурмували брами й мурі,
Підкладали міни.

Боронилися козацтво,
Й міщани не спали,
День і ніч гриміли з мурів
Пушки й самопали.

Але Купер'ян-цехмістер
Був за всіх завзятий,
Цеховому товариству
Нишком став казати:

«Годі, братця, нам на мурах,
Як сичі, сидіти,
Покажіть, що ми, міщанство,
Не страшкові діти!»

Вдармо нічню на їх табір
З крутого байраку!
Згиньмо або тих ляшеньків
Зогрім на табаку!»

Як згадали, так зробили,
Щастила їм доля,
І розбили вражу силу,
Як пух, серед поля.

Радість! Слава! Крик і гомін!
Збігаються в місті
Шевці, кравці, всякі справці —
Не сто і не двісті.

І вітають Купер'яна
З його воюками,
Як героя, всю дорогу
Всіпали квітками.

А на площі чорна рада:²
Взяли всі гадати,
Яку б тому Купер'яну
Нагороду дати?

Одні кажуть:
«Чим він досі

ЯК ТАМ У НЕБІ?

Два панотчики гарненько
Попразникували
Та й удаох собі при чарці
Нічню розмовляли.

Розмовляли сес-тес,
Чого серце повне,
А як світська перебрали,
Нумо про духовне.

«От письмо святе не пише,
І не знають люде,
Як-то праведним по смерті
Там у небі буде.

«Ані око не видало,
Не чувало вухо», —
Се, сказати тобі по правді,
Трохи темно й сухо.

Я собі міркую, грішний —
Прости гріха, боже, —
Те, за що тут всякий б'ється
Й осягнуть не може,

Те братерство, однодушність,
У якій всі люде
Зіллються в найвищу спільність, —
Ось що в небі буде».

Другий мовив: «Ей, зійшли ви

На слизьку дорогу!
Се ж соціалізм вам сниться,
Бридкий пану богу.

Ні, мабуть, не буде в небі
Комунізм і спільність.
Адже ж дар для нас найвищий —
Повна лична вільність.

Кожний жий собі, як хочеш,
І роби, що знаєш,
Кожний пан своєї волі,
Волю й силу маєш».

«Ну, панотче, — мовив перший, —
Се цікаві вісти,
Що ви навіть пана бога
Вперли в анархісти.

Там-то був би рай, якби так
Людам волю дали!
Мусив би сам бог із нього
Перший утікати».

Довго, довго сперечались,
Вже й півнич пробила:
Той за спільність, сей за рівність,
А зійтись несила.

Мовив перший: «Що балакають?
На одно згодімся!
В сю опівничну пору
Свято поклонімся:

Хто з нас перший світ покине,
В раї водвориться,
Має другому за три дні
У сні об'явиться».

І сказати, як там в небі
І які порядки.
Погодились, поклялися,
Потопали спатки.

Чи там рік минув, чи піврік,
Перший умирає
І другого через три дні
У сні навіщає.

«Здоров, брате!» —
«Здоров, отче!» —
«Ну, я присвятився.» —
«Слава богу! І по небі
Добре роздивився?»

«Роздивився». — «Ну, і як там?
Говори, мій друже!
Тайну божю збагнути
Я цікавий дуже!»

Мовить дух: «Ії збагнути,
Певно, річ висока,
Та на се не твого треба
І уха, і ока.

А про те, що ми колись-то
Суперечку гнули,
То оба ми, любий друже,
Пальцем в небо ткнули.

Там порядки — ні по твоїй,
Ні по моїй мові,
А зовсім-зовсім інакше», —
Та й шев на тім слові.

Був у нас? Цехмістром!
Тепер його за заслугу
Биберім бурмістром!»

Другі кажуть:
«Що, бурмістром?
Ми на се не згожі!
Най він буде комендантом
В огневій сторожі».

Треті кажуть: «Ні, панове,
Іншу раду майно,
Купер'яну від нумеру
По дукату даймо!»

«Ні, ні, ні! — реве громада
Одноставним хором, —
За геройство гроші брати?
Ну, се був би сором!»

Знов незгода, знов гарндер,
Сяк і так міркують:
Що хто скаже, кличуть:
«Славно!»

А інші кепкують.

Аж ось вискочив на лаву
Пузатий бурмістер
Та й закликав: «Най жие нам
Купер'ян-цехмістер!

Дав нам Бог такого мужа
Ворогів розбити,
Та не дав нам знать, яку б то
Честь йому зробити.

Гроші дати — сором брати,
Та й ми ж бідні люди;
На уряд його поставити —
Іншим заздро буде.

Поки він живий між нами,
То все нам завада, —
Тож, панове цехмістрове,
Ось моя вам рада:

Зараз тут його убиймо,
На паль посадімо,
По смерті ж його оплачмо
І святини зробимо.

І насиплемо над тілом
Могилу високу,
Будем поминки справляти
Два рази до року».

«Славно! Славно!
От так рада!» —
Всі враз загукали,
А цехмістра Купер'яна
Навіть не питали.

¹ Руїна — доба кровопролитних козацьких тижусобин у другій половині XVII ст., коли Україна була ареною зтіннень політики сусідніх держав, внаслідок чого Правобережжя України перетворилося в руїну.

² Чорна рада — загальна козацька рада, у якій брали участь і селями навколишніх сіл та міських бідняки.

СТРОБИ

Гість, дитя, і цар, і жінка
Мають всі один змай:
Є що чи нема — байдуже,
Ім усе лиш дай та дай.

На двоє сотворено богом вино:
Розумним на радість, на згубу дурному;
Багатство — на двоє теж дане воно:
На добро милосердним, на згубу скупому.

Обрубане дерево знов зеленіє,
І місяць із серпа знов повний стає;
Се бачачи, чесні, не тратьте надії,
Хоч доля гнівна вас гонить і б'є.

НАРОДНІ УСМІШКИ

МАШИНА

Вона:
— Я таки знала на права! Хочу машину собі купити. Можливо, порадиш, яка для дівчини найкраща?
Він:
— Пральна.

КРИЗА

Біжить мавпа пісом і кричить:
— Криза! Криза!
Виходить вовк із кущів і запитує:
— Ти чого репетуєш?
— Так криза ж!
— Ну то й що?! Я як їв м'ясо, так і їсти му.
Біжить мавпа далі і кричить:
— Криза! Криза!
Виходить лисиця з кущів і запитує:
— Ти чого кричиш?
— Так криза ж!
— Ну то й що?! Я як носила шубу, так і носитиму...
Біжить мавпа далі мовчки і думає: «А чого я кричу? Адаже як ходила з голою сідницею, так і ходитиму...»

Почув і записав
Олександр ХОМЕНЧУК,
м. Харків.

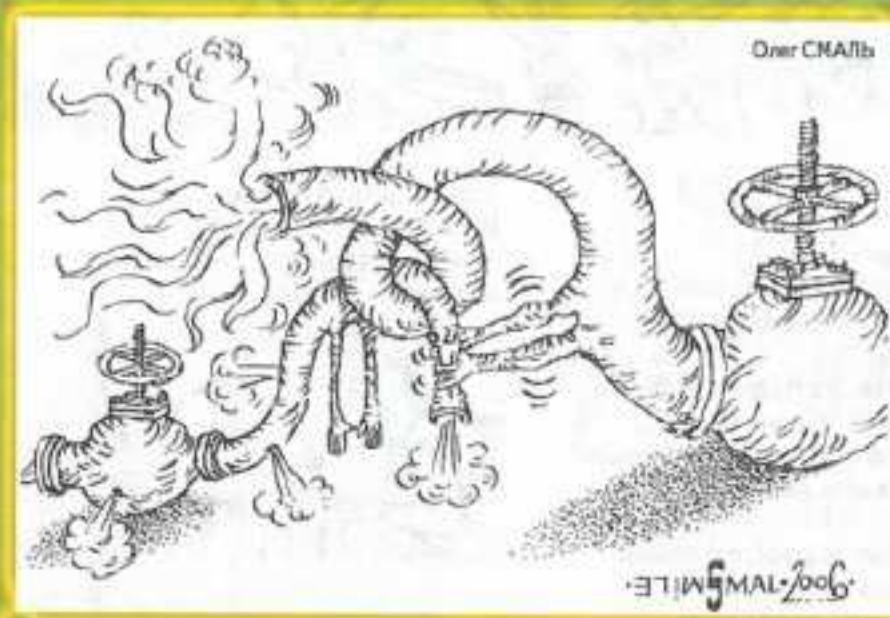
ВИРОК

Одинадцять років шкільного режиму з конфіскацією іграшок.

ПОМІЧ

Чоловік "після вчорашнього" задумливо сидить на гарбузі, курить і дивиться, як дружина копає картоплю.
— От не народила ти мені сына. Оце б поміч була.
— Ага... Сиди б ви, паразити, на гарбузах увахо і курити б...

Почув і записав
Михайло ГРИЦІЛНА,
м. Охтирка на Сумщині.

Олег СМАЛЬ

Вінегретт з перцем

Сергій ФЕДЬКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Валерій КОМОНЕНКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Валерій СИНГІЛСЬКИЙ

Олександр МОНАСТІРСЬКИЙ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Василь ФІЛЬОРКО

Олег ГУЦЮЛ

Валерій ЧМИРЬОВ

НАРОДНІ УСМІШКИ

РОБОТА

— Ти де працюєш?
— У Буфеті Верховної Ради.
— Буфетником?
— Ні, депутатом.

СУЧАСНА КАЗКА

Карлсон до Малюка:
— Давай дружити!
Малюк обійшов кілька разів навколо Карлсона, крутнув пропелера, примружив око і каже:
— Пропозиція цікава... Але спершу скажи: скільки ти жереш варення на сто кілометрів?

Почув і записав
Валентина БАКІАН,
м. Київ.

ДЛЯ ЧОГО?

— Уявляеш, я випиваю пітр горілки і анітрішечки не п'янію.
— А для чого ж тоді пити?

ПОТИХЕНЬКУ

— Кажуть, ваша Настя входить заміл.
— Так, входить потихеньку...

ЕКЗАМЕНИ

— Синю, як екзамени?
— Подорожчали.

Почув і записав
Микола ПОВРАТИМ,
снт Петри Вінницької області.

ЧОМУ, ЧОМУ

Молодик, уже добре напідпиттю, каже барменові:
— Пробачте, можна вам два запитання?
— Будь ласка!
— Перше: чи не наллете мені ще? І друге: чому ні?

Почув і записав
Флоріан БОДНАР,
м. Чернівці.

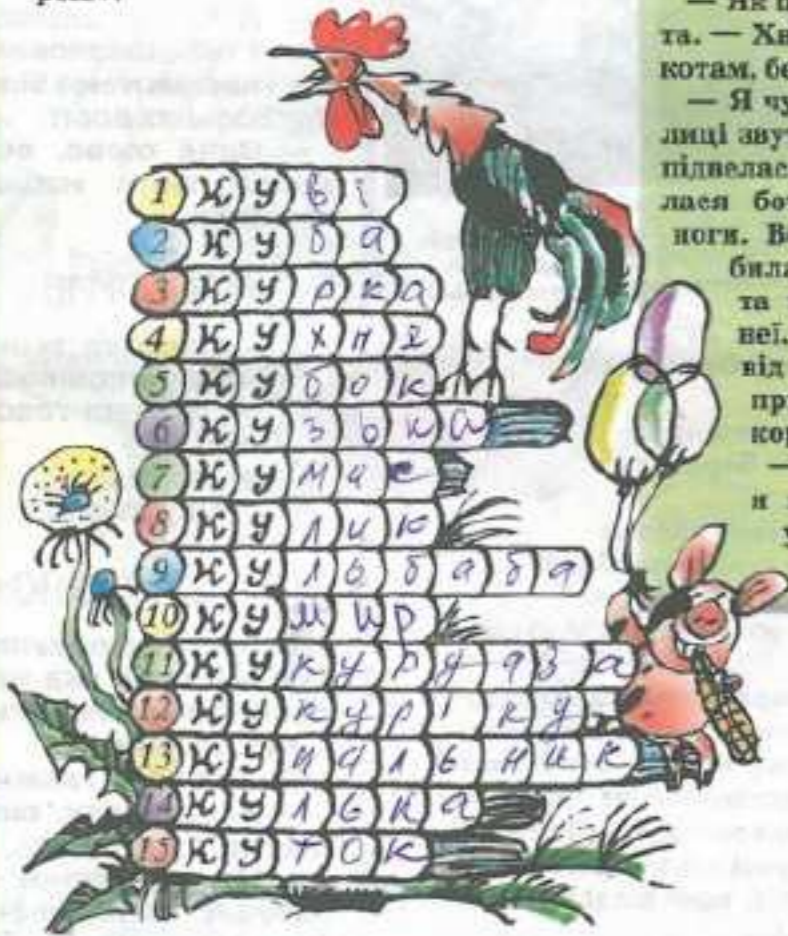

Сторінка для дітей

КРОСВОРАД «КУ-КУ»

1. Поросичий «вигук».
2. Країна.
3. Птиця, що знесла золоте яєчко.
4. Приміщення, де «кипить», шкварчать і гарно пахне».
5. Спортивна нагорода.
6. Маленька комашка.
7. Напій із кобилячого чи верблужого молока.
8. Птиця, яка хвалить болото.
9. Рослина — баба.
10. Ним захоплюються, йому поклоняються.
11. На горді молода Пинні коси розпліта, У зелені хустинки Золоті кова зернинки.
12. Пісня курячого «господари».
13. Одяг для купання.
14. Коли вона тріснула, Вітні Пух полетів на землю.
15. Місце, куди за провину ставлять «героїв».

Говорить Віта ЯНОВСЬКА
(Із подонника батька)

У 3 роки:
Віта в дитячому садочку віддає довідку виховательці і кілька разів повторює:
— Це документ!
***
У 4 роки:
— Тату, я з тобою дружу вже цілий день.
***
— Тату, тримайся за мене, а то загубишся.
***

У 5 років:
— Тату, я вже можу бути вихователькою: я поїла швидше за Катерину Василіону.
***
— Віто, заспівай «Малюночку».
— А в Москву візьмеш?
— Візьму.
— Ось там і заспіваю.

Записав
Сергій ЯНОВСЬКИЙ

Увечері киця Квасолька любить лежати біля крісла тітоньки Га Петрівни і дивитись, як вона в'язе. Шарф чи шапочку. Або светр.

Іноді, коли тітонька плете щось із вовни сірого кольору, киця кладе лапку на сірій клубочок і заплющує очі. Він нагадує їй мишку. Сірий колір вона любить найбільше.

Однак киця не грається із клубочком — стримує себе. Коли киця залуцується, тітонька Га Петрівна сердиться і нічого не розказує. А кішечка дуже любить слухати її розповіді. Що бабуєє колись навчила Квасольку однієї котичкої мудрості: уміти слухати — багато знати.

— Нив, тігонько Га Петрівно, — кішечка зручно вмоглася біля крісла. — А чому у вас ім'я без хвостика?

— Як це без хвостика? — здивувалася та. — Хвостик мені від чого... Це вам, котам, без хвоста не можна.

— Я чула, нив, вибачте, як вас на вулиці звать Галиною Петрівною, — киця підвелася з підлоги й потерла бочком об хазяїчній ноги. Вона завжди так робила, коли боялася, щоб та не розсердилася на неї. — Куди ви хвостик від імені ховайте, коли приходите додому? В коридорну шафку?

— Ніякого хвостика я нікуди не ховано, — усміхнулася тігонька Га Петрівна. — Просто мене вдома всі

так називають — Га Петрівна.

— А чому? — не згадала кішечка.

Тігонька поклатла в'язавки на коліна і зітхнула.

Квасолька тоді бочком — шурх-шурх — по її ногах.

— Тому, — нарешті мовила хазяйка, — що маю я одну не дуже гарну звичку. Коли мене запитують, я такаю. Ось запитай у мене щось.

Киця трохи поміркувала і запитала:

— Ми увечері підемо на прогулянку?

— Га? Що ти сказала? — перепитала хазяйка.

— Ось за це такання мене й називають Га Петрівною. Це погана звичка. Треба було відповісти тобі культурно: «Так, підемо!» або «Що ти кажеш?»

— І тоді б ви звалися — «Га Петрівна» або «Що Петрівна?» — пожартувала Квасолька.

Хазяйка на те усміхнулася:

— Ні, тоді б мене називали Галиною Петрівною.

— Так можна ж усіх попросити, щоб вас так культурно й удома називали, — запропонувала киця.

— Я не хочу, — задумливо відповіла хазяйка.

— Чому, нив? — здивувалася кішечка.

— Хай моє ім'я без хвостика нагадує усім, до чого може призвести погана звичка.

— Га? — перепитала Квасолька.

І вони удвох весело розміялися.

Світлана ПРУДНИК

КАЗКА

Виведення економіки з тіні — справа не одного світлового дня.

Не було би барана, чи й звернуло би хто увагу на те, що ворота — нові?

Мовчання жінки — це більше, ніж золото.

Коротишко каже:

Майно ніби й нерухоме, проте як переходить із рук у руки!

Єві було легше хоча б тому, що не мала вірних подруг.

Наші неділі — найсвятковіші.

Василь МОМОТЮК

Здрастуй, школо!

ВІСНІВКА ІЗ КРИЗИ

У невеличке містечко приїхав багатий турист. Давши у заставу власникові готелю сто доларів, він пішов оглянути кімнати.

Власник готелю, не гаючи часу, біжить із тією купурою до торговця м'ясом — віддати борг.

Торговець м'ясом із купурою в руках біжить до фермера і віддає йому борг за яловичину.

Фермер віддає борг автомеханікові за ремонт автомобіля.

Автомеханік іде в місцеву крамницю і віддає борг за продукти.

Власник крамниці біжить до місцевої повії, яка через кризу обслуговувала його в борг.

Дівчина зразу ж біжить до власника готелю і віддає йому борг за кімнати, які вона винаймала для зустрічі з клієнтами.

Наразі підходить той турист і каже, що його не влаштує жодна з готельних кімнат, забирає свої сто доларів і відїжджає.

Ніхто нічого не отримав, але все містечко тепер живе без боргів і з оптимізмом дивиться у майбутнє.

Почув і записав
Андрій КОРЧИНСЬКИЙ.
м. Кодима на Одещині.

ШКЕРЕБЕРТИКИ

ТАЛАНТ
Дрімав талант великий У Миколі!
ІІІкода ж:
Не прокидався він ніколи!

РОСТЕ
Ой росте наш син Микола! —
Мое під дощиком будак:
Вчора пив лиш кока-колу,
А сьогодні вже — коньяк!

Володимир ГАРАНІН,
м. Одеса.

ЯКБИ

Марко смакає вудочку і витягає з рибки чималеньку шуку. - Бідолашна рибка, зітхає якась жінка, проходячи мимо. - Синьйоро, - кидас Марко, - якби вона не роззявляла рота, то з нею нічого й не сталося б!

У ЛІКАРЯ

- Останнім часом, - каже пацієнт, - я стаю таким нервовим, що здригаюся при кожному телефонному дзвінку. - О, чудово вас розумію! - захиває головою лікар. - Моя дружина теж має звичку купувати усілякі речі в кредит.

ПОПРАВКА

Обходячи свою ділянку, колійний сторож побачив, що на рейках лежить чоловік, і спить, що він тут робить. - Життя остогидло, - сказав той. - Оце чекаю, що паризький експрес покинчить із моїми стражданнями. - Паризький експрес? У такому разі вам треба перебраться на сусідню колію, бо по цій пройде ліонський.

Свідोцтво про бідність

Владо БУЛАТОВИЧ

Коли був хлопчаком, мене вчили, що ми бідні тому, що сусіди - багаті. Не вчили мене рахувати до мільйона і мільярда: казали, що в цьому у мене не буде потреби. Згодом, уже юнаком, я з такими ж самими ходив по вулицях і викрикував: - Геть багатіів! Тепер мені п'ятдесят, і я знов маю багатих сусідів. Вони можуть рахувати і понад мільйон, і понад мільярд. Я чатував на їхніх служницях і питав, звідки у тих людей таке багатство, як вони добувають великі гроші? - Добували із конвертів, - пошелки казали служниці. Підглядав через огорожу, чи не викопують їх десь там уночі. Усе ввижалося мені горнята, повні золотих. Але ті люди не зналися з чортівнею і спокійно собі спали. Урешті я просто пішов і затарабанив у двері. З'явився один із сусідів. Я спитав його: - Звідки у вас це багатство? - Заждіть хвилинку, - сказав він, і виніс мені свідоцтво од Комісії з розслідувань походження майна. Там було написано, що мій сусід забагатів законно. Я пішов у Комісію і спитав, як це вони так видають виправдувальні свідоцтва багатіям. Мені пояснили: - Якщо у вас є дім на морі і дім на землі, то це - законно. Якщо ж маєте дім у повітрі, то це - незаконно. Повертаючись додому, я сам для себе одкрив, що почав застарівати. Та й багатії тепер уже не такі, як перше були. Старі багатії відрізнялися од бідняків і своїми поглядами на світ. Нові, теперішні багатії спершу справляються, чи це законно, і тоді уже беруться багатіти. Старі багатії відрізнялися од бідняків і своїми поглядами на світ. У нових багатіїв світогляд той самий, що й у бідняків. Різницю бачиш тільки коли кидась погляд на їхні обійстя. Старі багатії були паскудні шкуродери, а нові - милі і симпатичні власники законного майна. Якби я вирішив і сьогодні кричати, то знову кричав би: «Геть багатіів!»... Звісно, тих, що мають виправдані документи! Як тільки я в усьому цьому розібрався, то пішов у Комісію. Зажадав, щоб мені видали свідоцтво про те, що я законно бідний. Були дуже здивовані. Досі ніхто не вимагав у них такого документа. Сказав їм: - Раз є хтось законно багатий, то повинен бути й той, хто законно бідний!

Переклад із сербської.

ЩАСТЯ

- Уоррене, який день у твоєму житті був найщасливіший? - Той, коли я в ліжку своєї дружини застрілив її коханця, а після того побачив, що то мій податковий інспектор.

ОЧИМА ДИТИНИ

Група туристів селядас руїни старого замку. Зупинилися перед муром, рясно подовбаним гарматними ядрами. Хлопчака цікавиться: - Тату, то тут мама вчилася водити машину?

У ЧІМ РІЧ

- Ти знаєш, у Кларенс бувають галюцинації. - Чого так думаєш? - Вона щовечора перевіряє, чи, бува, не ховається під її ліжком якийсь чоловік. - О, Кларенс завжди була мрійницею.

«Пройшло вже п'ятнадцять хвилин матчу, а м'яч, забитий на двадцять третій хвилині, залишається й досі єдиним».

«Арбітр дістав зі штанів вилучення».

«Безплатні консультації з правових питань. Аванс - 50 грн.».

«Спартак очолив повстання рабів, а пізніше знявся у фільмі про це».

Надіслав Василь МОМОТЮК, с. Россошани Чернівецької області.

Word search puzzle with a circular grid containing various words and a central illustration of people at a table.

Конкурс авторських

У житті всяк буває. Робить, приміром, людина людині добро, а навзаєм має, як кажуть, чорну невдячність. У цьому числі «Перця» ми надрукували карикатуру Олександра Василенка: чоловік годує голубів; пара птахів дзьобать зерно, яке їм підсипає з кулька любитель пернатих, а один голуб уже натоптав волю, знявся вгору і "капнув" на голову годувальника. Ну що тут скажеш?

А учасники конкурсу і сказали, і написали багато. Мабуть, і самі потрапляли у подібну ситуацію.

Члени журі уважно перечитали усі підписи наших читачів, порадилися і переважною більшістю голосів визнали переможців. Ними у цьому турі змагання стали: Сергій ЧУДИН з м. Радомишля Житомирської області - «Не раз бачили, як нам так відбичували»; Костянтин МИРОНЕНКО з м. Судак, Крим - «А як їло - зуркотіло...» та Віталій КНИП із смт Козельщина Полтавської області - «А чого дивуватися? Воки навіть геніїв не шанують. Подивіться на пам'ятники...»

Вітаємо!

А тепер чергове завдання: придумайте підпис до малюнка Володимира Адамовича. Щоб краще думалося, поставте на стіл кавуна, відріжте гарну скибку і - повний вперед. Успіхів вам! На переможців чекають призи.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД «КУ-КУ», ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЦЯ»

- 1. Кулі. 2. Куба. 3. Курка. 4. Куся. 5. Кубок. 6. Кузня. 7. Кулис. 8. Кулик. 9. Кульбаба. 10. Кунар. 11. Кукурудла. 12. Кукурку. 13. Куцальник. 14. Куцька. 15. Куток.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 8

- ГО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Гороск. 6. Волга. 9. Золото. 12. Чародар. 13. Нездоро. 14. Актар. 16. Рокета. 18. Сірна. 20. Одоок. 21. Остов. 22. «Тайкс». 24. Піраг. 25. Акора. 28. Погода. 31. Понста. 33. Палаццо. 34. Талант. 35. «Кармен». 36. Атака. 37. Гасло.

- ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Корона. 2. Корона. 3. Гончар. 4. Опрок. 7. Вовна. 8. Парта. 10. Дван. 11. Вскок. 15. Родовід. 17. Аюнадо. 18. Сошка. 19. Аспид. 23. Сила. 24. Праця. 25. Волон. 27. Атлет. 29. «Оранта». 30. Агтева. 31. Понлад. 32. Мірлс.